

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 25 / CAI / 22.01.2026

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CAI\25CAI\

Fitxer 25CAI1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 440

Comissió d'Afers Institucionals

Sessió 25, dijous 22 de gener de 2026

Presidència de la I. Sra. Judith Toronjo i Nofuentes

Sessió 25 de la CAI

La sessió de la Comissió d'Afers Institucionals (CAI) s'obre a ****. Presideix Judith Toronjo i Nofuentes, acompanyada de la vicepresidenta, Gisela Navarro Fuster, i del secretari, Oriol López Mayolas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Cristòfol Gimeno Iglesias](#), [Ivana Martínez Valverde](#) i [Ferran Pedret i Santos](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Albert Batet i Canadell](#), [Agustí Colomines i Companys](#) i [Glòria Freixa i Vilardell](#), pel G. P. de Junts; [Josep M. Jové Lladó](#) i [Marta Vilalta i Torres](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Alejandro Fernández Álvarez](#) i [Juan Fernández Benítez](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Joan Garriga Doménech](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Lluís Mijoler Martínez](#), pel G. P. Comuns; [Dani Cornellà Detrell](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença de la presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública davant la Comissió d'Afers institucionals per a presentar la memòria d'aquest òrgan corresponent al 2024 (tram. 359-00018/15). Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública. Sessió informativa o compareixença.

2. Compareixença d'una representació del Fòrum Secore davant la Comissió d'Afers Institucionals per a informar sobre la tasca que duu a terme (tram. 357-00670/15). Comissió d'Afers Institucionals. Compareixença.

La presidenta

Bon dia a tothom. Perdoneu el retard. Comencem la Comissió d'Afers Institucionals d'avui, dijous 22 de gener.

Si em permeten, en primer lloc, em poden notificar les substitucions que hi haurà al llarg de la jornada d'avui i després procediríem a revisar l'ordre del dia amb alteracions. Per part de Junts?

Glòria Freixa i Vilardell

Sí, per part de Junts per Catalunya, la diputada Montse Ortiz substitueix el diputat Albert Batet.

La presidenta

D'acord. Per part del Grup de VOX?

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, bon dia. Jo mateix, Manuel Acosta, substitueixo el portaveu, Joan Garriga.

La presidenta

Per part del Partit Socialista i Units per Avançar?

Ivana Martínez Valverde

El diputat Jesús Becerra substitueix el diputat Ferran Pedret.

La presidenta

Per part d'Esquerra?

Marta Vilalta i Torres

Sí, el diputat Jordi Viñas substitueix el diputat Oriol López.

La presidenta

D'acord. I no havent més substitucions, procediríem a fer un repàs de l'ordre del dia.

**Compareixença d'una representació del Fòrum Secore per a
informar sobre la tasca que duu a terme (posposada)**

357-00670/15

Es va enviar per correu a tots els membres de la Comissió la modificació i el posposició d'aquesta compareixença d'una representació del Fòrum Secore davant d'aquesta Comissió d'Afers Institucionals per informar sobre la tasca que duu a terme, perquè els grups, en aquest cas, havien demanat aquesta sol·licitud de compareixença perquè es fes conjuntament amb el secretari de Governos Locals. Prenent nota per part de la Mesa, però també amb la revisió de tots els portaveus en acabar aquesta comissió, procediríem després a marcar l'agenda i l'ordre de les properes compareixences i de les properes sessions que tindran lloc en el mes de febrer.

**Compareixença de la presidenta de la Comissió de Garantia del
Dret d'Accés a la Informació Pública per a presentar la memòria
d'aquest òrgan corresponent al 2024**

359-00018/15

I sense més dilacions, sí, avui amb un únic punt de l'ordre del dia procediríem a aquesta compareixença de la presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública davant d'aquesta comissió per presentar la memòria d'aquest òrgan corresponent a l'any 2024.

Per tal de fer aquesta exposició, avui ens acompanyen la senyora Iolanda Pineda Balló, presidenta de la Comissió i, per altra banda, també la vicepresidenta Clara Isabel Velasco Rico. Faran una exposició, una primera presentació, per un temps de vint minuts, que es dividiran ambdues, i després procediríem al torn dels diferents

grups parlamentaris, que seran torns de fins a un màxim de set minuts de preguntes i respostes per tal de tenir aquest diàleg amb els compareixents.

Així que endavant amb aquesta presentació i gràcies per l'assistència.

Iolanda Pineda Balló (presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Bé, bon dia. Abans d'entrar en el contingut de la memòria, permetin-me començar per un apartat d'agraïments. En primer lloc, als membres d'aquesta Comissió per l'oportunitat de comparèixer novament. Voldria expressar la nostra satisfacció, tornem avui al Parlament, consolidant així una dinàmica de transparència i de retiment regular de comptes, que considerem essencial en un sistema democràtic avançat.

En segon lloc, també gràcies al personal que fa possible el funcionament ordinari de la Comissió, sovint amb recursos limitats, però amb un alt nivell de compromís i professionalitat.

I, en darrer lloc, gràcies a les companyes i companys vocals i, sobretot, a la vicepresidenta per mantenir l'esperit de consens en un òrgan col·legiat com el que és la CGAIP i agrair-los també el seu nivell alt d'exigència en pro de l'excel·lència a l'hora d'exercir la nostra funció com a garants del dret d'accés a la informació pública.

Compareixem avui en relació a la memòria de l'any 2024, en compliment del que estableix la Llei 19/2014, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, que imposa el deure d'elaborar una memòria anual i presentar-la tant al Parlament com a l'òrgan avaluador, en aquest cas el Síndic de Greuges. Això ja ho vam fer convenientment al president del Parlament, el passat 26 de juny, i al Síndic de Greuges, el 28 de juliol.

I abans d'entrar en les dades i conclusions de la memòria, crec oportuna una breu reflexió sobre la naturalesa d'aquest òrgan. La Comissió és un òrgan de designació parlamentària. L'elecció dels seus vocals requereix una majoria qualificada de tres cinquenes parts d'aquesta cambra, però, ahora, està adscrita a un departament de la Generalitat, actualment integrada al Departament de Presidència, d'acord amb el

Decret 105/2025, que és qui ens ha de proveir dels mitjans personals i materials necessaris per al nostre funcionament.

Aquesta doble naturalesa conviu amb el mandat legal que ens fa la llei, que exigeix l'exercici de les funcions amb plena independència orgànica i funcional, sense submissió jeràrquica.

El disseny institucional actual no és coherent amb el paper de la CGAIP com a òrgan de garantia del dret d'accés a la informació pública, que hauria d'assemblar-se més a d'altres institucions anàlogues al nostre ordenament, com poden ser l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades o l'Oficina Antifrau de Catalunya, que tenen personalitat jurídica pròpia i un encaix institucional adequat, tal i com recomana aquest cas per a la CGAIP el síndic en el seu informe de transparència per al 2024.

Feta aquesta breu reflexió, sí que passaria a indicar-los quina és una de les qüestions que més ens neguiteja a la CGAIP, que són els mitjans personals i materials dels que disposem.

El 2024 vam acabar l'any amb catorze persones treballant a la CGAIP, amb una estructura similar a l'any anterior, tot i que amb una fita important, que era l'obtenció d'un programa temporal, el Compendia, per un termini de tres anys, que ens va permetre la incorporació de tres tècnics intermedis i una persona administrativa, que ens va permetre alleugerir la càrrega de treball.

També ens hem de congratular que ja disposem d'una relació de llocs de treball pròpia, que no havíem tingut tampoc fins ara, amb una previsió de dotze places, de les quals només vuit estaven cobertes a finals de l'any 2025. Tot això a banda del programa temporal que abans he indicat.

Disposar d'una relació de llocs de treball pròpia ens dona seguretat jurídica, claredat organitzativa i, en un futur, esperem no molt llunyà, estabilitat en els equips de treball, i és una condició clau per fer efectiva l'autonomia institucional.

Tanmateix, l'any 25, per avançar també, no només en la presentació de la memòria del 24, que tots tenen disponible des de la pàgina web, l'any 25 ha estat especialment complex. En el darrer trimestre ha estat marcat per una elevada

mobilitat del personal, no només a la comissió GAIP, sinó en el general de tota l'Administració de la Generalitat.

Els concursos de trasllat es van resoldre al mes de setembre. La presa de possessió dels funcionaris que havien aprovat les oposicions fou entre setembre i octubre i, a continuació, les corresponents comissions de servei i els processos de selecció per a les noves places. Només en el darrer trimestre del 2025 hem dut a terme nou processos de selecció de personal.

A data d'avui, 22 de gener, la situació en plantilla és la següent: set persones funcionàries, cinc interins i una de reforç. Només dues persones ocupen la plaça de manera definitiva de tot aquest seguit de personal, la resta ho fan en comissió de serveis. Aquesta manca d'estabilitat és una de les principals debilitats de la nostra estructura.

Aquesta situació s'agreuja si posem en relació l'increment molt significatiu de les reclamacions. L'any 24 vam registrar 1.697 reclamacions, però és que el 2025 hem arribat a 2.800. Un dels motius ha estat les nombrosíssimes reclamacions en el marc de campanyes del dret d'accés a la informació pública, que ens han tensionat la nostra estructura i que ens han afectat a la capacitat de resposta i, per què no dir-ho, també a la qualitat de servei, quan hi ha un increment tan important amb els efectius que tenim.

Aquest context de mobilitat constant i d'augment de reclamacions ha fet molt complicat assumir alguns dels reptes que ens havíem fixat en la darrera compareixença, que també en són pròpies, i em refereixo en particular a accions com ara la difusió, formació i sensibilització sobre el dret d'accés a la informació pública.

En relació als mitjans materials que ens dota la Generalitat, disposem dels que consten ja a la memòria. Volia fer dos advertiments en dues qüestions. La pàgina web està pendent d'un canvi de sistema i una migració de dades, pel que les dades i resolucions que hi consten són susceptibles de patir canvis i és possible que, momentàniament i mentre duri tot aquest procés, no es correspongui a la realitat. Ho dic com a advertència perquè a vegades els números estan ballant i dius: què passa aquí? És això.

El tramitador genèric amb el qual tramitem les reclamacions ha quedat obsolet i no disposa de les funcions que ens serien necessàries per a la tramitació del volum que disposem. Està prevista una implantació d'un nou tramitador per famílies al conjunt de la Generalitat, que esperem que sigui a partir del mes de juny i que ens ajudi.

En aquest sentit, voldria dir que també el Síndic de Greuges recomana, explícitament, que es pugui donar a la CGAIP els recursos humans, econòmics i tecnològics necessaris per a desenvolupar la nostra tasca.

Més enllà de la resolució de les reclamacions, voldria destacar que continuem teixint complicitats amb entitats amb les que tenim relació per motiu de matèria tangent, com és el cas de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades. El 2024 vam aprovar un criteri conjunt sobre l'accés a la traçabilitat de la història clínica i, durant el 2025, hem continuat treballant per un criteri comú sobre el límit de la intimitat en el dret d'accés dels regidors a la informació pública.

Finalment, permetin-me fer una breu referència a la projecció institucional de la CGAIP. Tal com va assenyalar la vicepresidenta en la seva compareixença del novembre del 24, la CGAIP és...

Fitxer 2

...percebuda com un organisme capdavanter i de reconegut prestigi tant en l'àmbit estatal com internacional. Aquesta reputació no és casual, sinó resultat d'una trajectòria sostinguda i d'una aposta clara per situar Catalunya a l'avantguarda en la matèria de transparència i dret d'accés a la informació pública.

I aquest lideratge s'ha traduït, al maig del 25, en una participació de la CGAIP com a institució fundadora de la Conferència de Órganos Garantes de Transparencia y Acceso a la Información Pública, COTAL, conjuntament amb el Consejo de Transparencia i amb altres entitats garants de la resta d'autonomies.

La CGAIP n'assumirà la presidència durant l'any 2026 i ja estem treballant en l'organització d'unes jornades que tindran la seu en part en aquest Parlament i confiem poder comptar amb la seva assistència.

En l'àmbit internacional, la CGAIP participa activament en la International Conference of Information Commissioners, l'ICIC, i ha estat impulsora també, conjuntament amb el Consejo de Transparencia, la creació de la xarxa europea ENTRÍ, European Network for Transparency and Right to Information.

Aquesta implicació respon a la voluntat explícita de la CGAIP d'estar connectada amb les avantguardes europees i globals en matèria del dret d'accés a la informació, per exemple, ambiental, que constitueix un àmbit madur i en constant evolució, en què diversos països europeus disposen de marcs normatius, especialment capdavaners, que generen un interès creixent en l'escala internacional.

Amb aquesta visió, tant nacional com internacional, la Comissió vol aprendre de les millors pràctiques comparades, contribuir-hi activament, anticipar tendències, amb voluntat de continuar sent una institució pionera i de referència. Amb aquesta vocació és en la que participem en aquests organismes dels quals he donat compte.

I ara passaria la paraula a la meua companya vicepresidenta.

Clara Isabel Velasco Rico (vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Moltes gràcies, presidenta de la Comissió, presidenta de la CGAIP, senyors diputats. En els deu minuts que resten, el que faré serà donar algunes xifres sobre l'activitat de la CGAIP, algunes de les quals ja les ha avançat la presidenta Pineda. No les faré del tot completes perquè els remeto a la memòria que tenen a disposició tant a la nostra web, com la vam registrar al Parlament aquí, al juliol de l'any passat.

Mencionaré algunes qüestions relatives a qui reclama la CGAIP, contra qui es reclama i veurem quina és el principal problemàtic en relació al dret d'accés que la CGAIP ha detectat que es produeix en el nostre país.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

Si es fixen en la projecció, veuran que hem patit un increment de resolucions més que notable des de la creació de la CGAIP l'any 2016 fins al 2024, any que actualment estem reportant, any que vam acabar amb 1.697 reclamacions, però és

que l'increment exponencial s'ha produït entre el 24 i el 25, que hem acabat a 2.800 resolucions.

A què es deu aquest increment que apuntava també la presidenta Pineda? Es deu a una campanya sistemàtica de dues persones que han sol·licitat accés a informació pública en relació a benestar animal a tots els municipis de Catalunya, d'acord? Per tant, veurem després quina és la problemàtica que els hi avanço, però molts no han contestat i això ha repercutit en aquest increment del seixanta-cinc per cent de reclamacions entre l'any 24 i l'any 25.

Connectant aquesta dada amb el que apuntava la presidenta fa un moment, la nostra incapacitat per poder gestionar de forma autònoma els nostres recursos humans i materials impedeix que puguem gestionar de manera àgil aquests pics de feina perquè no som nosaltres qui ens proveïm de personal, sinó que els hem de demanar a la Secretaria General i, per tant, a la Direcció de Serveis del Departament de Presidència. I per tant, seguim els processos de selecció i de contractació propis d'un departament de la Generalitat perquè ens donen al mateix tracte a aquests efectes que qualsevol altra direcció general.

Altres dades importants de la memòria. Ens van registrar aquestes 1.697 reclamacions i en vam resoldre 1.582. Això vol dir que, l'any 2024, no estàvem congestionats, tot el que entrava es resolia. Pensen que tenim un termini de resolució de dos mesos. Per tant, el decalatge que hi ha entre les xifres són els dos últims mesos de l'any, que es resolen en els dos primers mesos de l'any següent.

Qui reclama a la CGAIP? Doncs el 66,2 per cent de les persones reclamants són particulars, sovint interessats en procediments administratius, que veuen desatès el seu dret d'accés al propi expedient i venen perquè la CGAIP els garanteixi l'accés a l'expedient administratiu.

Hem notat que, per exemple, i és contra intuïtiu, que els periodistes registren poques reclamacions relatives al dret d'accés. Les que registren tenen molt d'interès, però no són el nostre usuari, diríem, majoritari.

També vam patir, l'any 24, una campanya, amb unes cent seixanta reclamacions també en relació al benestar animal, d'una fundació animalista.

Contra qui reclamen les persones reclamants? Doncs, el 68,9 per cent de les reclamacions, per tant 1.215, es presenten contra ajuntaments. I això encaixa amb una constatació que ha fet el Síndic de Greuges en el seu informe sobre transparència de l'any 24, que és que el 64,1 per cent dels ens locals de Catalunya no tenen a cap persona dedicada en exclusiva a les polítiques públiques de transparència. Això ens dona la realitat de per què no s'atenen ni les obligacions de publicitat activa que tutela el Síndic de Greuges i per què no s'atenen les sol·licituds d'accés a la informació pública, que, en definitiva, són les que arriben en reclamació davant de la CGAIP.

El 20,3 per cent són contra la Generalitat de Catalunya o el seu aparell instrumental. D'acord?

I la xifra que realment ens preocupa, i que la comentaré en detall després, és aquest 80,1 per cent de reclamacions, vuit de cada deu es presenten contra silenci administratiu. D'acord?

Quines matèries són les que generen més interès per part dels reclamants? Doncs tenen a veure, si ens fixem, per exemple, en els departaments de la Generalitat de Catalunya, n'hi ha un que s'endú, diríem, el premi, que és Educació, per les múltiples competències que té i per l'abast d'usuaris, professorat, etcètera. Per tant, Educació, Interior i també qüestions de salut.

Com saben, hem passat un procés d'estabilització de funció pública a tots els nivells i això també ha generat un increment de reclamacions en matèria de recursos humans i processos selectius.

També hem vist un repunt de qüestions relatives a dret a l'accés a la informació ambiental, temes relacionats amb contractació pública i qüestions relacionades amb habitatge i urbanisme.

Saben també que la CGAIP té dues maneres de resoldre els procediments administratius: el procediment ordinari amb resolució i els procediments que es resolen per mediació. Es van sol·licitar quatre-cents procediments amb mediació durant l'any 2024 i es van produir vuitanta-tres acords de mediació. La resta de les sol·licituds es van resoldre, sobretot, per pèrdua d'objecte.

Quan un ajuntament o quan la Generalitat de Catalunya rep una sol·licitud de mediació en la reclamació davant de la CGAIP, el que sol passar és que la informació es dona sense haver d'arribar a mediació. Per tant, demanar mediació implica que l'Administració pública forneix la informació de manera molt més àgil.

Altres qüestions interessants. La CGAIP dicta actes administratius que únicament són controlables pel Tribunal Superior de Justícia, d'acord?

Quantes impugnacions vam rebre l'any 2024? Només quatre, d'acord? En aquestes quatre impugnacions es van sol·licitar mesures cautelars i totes van ser denegades perquè el Tribunal no acostuma a apreciar ni *Fumus boni iuris* ni *Periculum in mora*. És a dir, no veuen la urgència de deixar sense efecte la nostra resolució i tampoc li veuen l'aparença de bon dret a la impugnació de les nostres resolucions.

Qui va impugnar les resolucions de la CGAIP l'any 24? L'Institut Català de la Salut, per qüestions jurídiques que són discutides i discutibles, i també una empresa gestora d'un servei econòmic d'interès general. Aquest cas és especialment rellevant perquè qui sol·licitava la informació al Departament de Territori era un ajuntament, era un municipi, que sol·licitava informació en relació a infraestructures de transformació i distribució d'energia elèctrica.

El Departament, per oposició del tercer, que era l'empresa, no donava la informació al municipi i el municipi va haver de recórrer a la CGAIP per poder accedir a aquesta informació. Aquesta resolució la tenim impugnada, es van sol·licitar mesures cautelars, que han estat desestimades.

Finalment, en els dos minuts i escaig que em queden, sí que volia entrar a la qüestió que ens genera molta preocupació, que és que 1.359 de les reclamacions que ens van arribar a la CGAIP l'any 24 són contra silenci administratiu. Això vol dir que l'Administració pública que rep la sol·licitud d'accés a la informació pública, passat el més preceptiu que fixa la llei de transparència, no ha donat la informació.

Per tant, moltes d'aquestes persones, passat aquest mes, reclamen davant de la CGAIP i el que solem trobar en aquests casos és una correlació entre la manca de lliurament de la informació o de resolució de la sol·licitud d'accés i una manca de col·laboració, sobretot dels ens locals, amb la pròpia Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública. No per una mala fe, sinó, simplement, perquè no

tenen els mitjans adequats per atendre les qüestions derivades de les polítiques públiques de transparència.

Alguna qüestió rellevant per concloure aquesta intervenció, i quedem a la seva disposició en cas que tinguin dubtes. Com ha apuntat la presidenta Balló, la CGAIP té moltes funcions que, a causa del nostre disseny institucional i de la manca de recursos, no estem podent desenvolupar. Si poguéssim desenvolupar més actuacions de formació en el territori, potser podríem evitar la manca de resposta, per tant, evitaríem la freqüència del silenci administratiu i els ciutadans es veurien millor atesos en aquest dret d'accés a la informació pública, que sovint està connectat amb altres drets, el dret a la participació política, el dret a rebre i comunicar informació... És a dir, no és un dret fonamental, però sí que és un dret vinculat a d'altres drets que sí que ho són.

D'altra banda, nosaltres amb la nostra activitat volem convèncer a les administracions públiques que els nostres posicionaments són correctes, estan totalment alineats amb la doctrina del Tribunal Suprem i amb la doctrina del Tribunal Europeu de Drets Humans en aquestes qüestions, perquè els seguim de prop i qualsevol avenç que es fa en aquestes matèries nosaltres l'incorporem a les nostres resolucions, però sí que és cert que ens és difícil de verificar o de poder concloure que, passats deu anys de l'aprovació de la llei de transparència l'any 24, s'hagi produït un veritable canvi cultural en les nostres institucions, perquè continuem trobant resistències a fornir informació, fins i tot, en el cas dels ajuntaments, als propis regidors, per tant, membres de la corporació local que tenen dret a accedir a aquesta informació per accedir i per exercir correctament les seves funcions de representació política.

I amb aquestes conclusions quedo a la vostra disposició si em volen formular alguna pregunta.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies a la senyora Pineda i Velasco, com a presidenta i com a vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret a Accés a la Informació Pública,

per aquesta exposició i per aquesta memòria de l'any 2024, recollida per llei, en aquest cas, i per tal de fer el retiment de comptes oportú en aquest Parlament.

Plantejaria als grups, perquè sí que en altres comissions hi han hagut qüestions referents a aquesta qüestió, si els sembla que fem de major o menor, perquè la compareixença es tracta d'una memòria recollida per llei i no era iniciativa de cap grup. Si donen el vistiplau, procediríem a fer-ho així i començaria, en aquest cas, el grup que dona suport al Govern per un temps de set minuts, amb preguntes i respostes. Té el torn de paraula de diputada Ivana Martínez.

Ivana Martínez Valverde

Gràcies, presidenta. Jo no utilitzaré el tema aquest de preguntes i respostes, únicament faré una petita anàlisi del que han presentat avui i la memòria que ens venen a presentar.

Primer de tot, donar gràcies a la senyora Pineda i a la senyora Velasco per la seva presentació de la memòria de 2024 aquí, davant de la comissió, ens tornem a veure. I també donar la benvinguda a tot l'equip que l'acompanya perquè, al final, sempre veiem els representants, però hi ha molta, com bé han explicat, hi ha molta feina darrere i molta gent que fa que aquestes, en aquest cas, no?, aquestes comissions o altres espais tirin cap endavant.

Bé, aquest document que ens han presentat avui, no?, parla de qualitat democràtica i això ho veiem naltros. El dret a accés a la informació pública no ha de ser un dret accessori, sinó és una eina clau perquè la ciutadania pugui confiar realment en les institucions i fiscalitzar l'acció pública i participar de manera informada en la vida democràtica.

I la memòria ens mostra que aquest dret es viu cada vegada més i cada vegada és més utilitzat. Com bé vostès deien, aquest 2004 s'han presentat i hem pogut veure-ho un prop de 1.700 reclamacions. Si no m'equivoco, oi?, avui és de les xifres més altes des de la creació de la CGAIP i des del nostre punt de vista, com deia al principi, no és un fracàs el sistema, sinó tot el contrari, és la prova que la ciutadania coneix els seus drets, els exerceix i confia en ells i confia en els mecanismes de garantia de l'Administració, que a vegades no respon adequadament o com s'espera i tenen aquests mecanismes per poder sol·licitar-la.

També vull posar en valor l'esforç i la capacitat resolutiva de la CGAIP. Més de 1.500 resolucions en un any, amb plens setmanals, amb una reducció dels terminis de resolucions i això demostra el gran compromís i la professionalitat de l'òrgan i de les persones que treballen, malgrat les limitacions, com vostès ens han explicat des del principi, tenint en compte que per fi tenen la relació de llocs de treball, que jo crec que aquest és un gran pas, com vostès han dit, però sí que és veritat que hem de continuar i des del Parlament hem de continuar treballant i apretant perquè realment aquests...

Fitxer 3

...treballadors i treballadores puguin ser més fixos i no tinguin aquesta mobilitat, que fa moltes vegades que els ens com la comissió de la CGAIP no puguin tenir una línia de continuïtat de treball.

Crec que hem de destacar tres elements molt importants de la memòria. En primer lloc, la consolidació d'una doctrina sòlida i coherent que dona la seguretat jurídica tant a la ciutadania com a les administracions. Creiem que això és essencial per avançar cap a una cultura administrativa molt més oberta i molt menys defensiva.

També hem apuntat com a important l'aposta per la mediació com a via de resolució de conflictes. La mediació no només ha de resoldre expedients, sinó que ha de transformar la relació entre l'Administració i la ciutadania fomentant aquest diàleg i ajudar a trobar unes solucions molt més eficients i normalment molt més humanes que les anteriors.

I també com a important, en tercer lloc, m'he apuntat la importància de la gestió de la informació i dels arxius perquè al final, sense una bona governança documental, la transparència és retòrica i inexistent.

Així que el repte estructural ens interpel·la al conjunt de totes les administracions públiques.

La memòria també és clara a l'hora d'identificar les mancances, ja ho he dit abans, de recursos humans i creiem que enfortir la CGAIP és enfortir la democràcia, i jo

crec que és una cosa que ens hem de quedar tots i totes com a feina per emportar-nos cap als nostres grups i continuar treballant.

Per això jo crec que aquesta memòria no només s'ha de llegir com un exercici de rendició de comptes, sinó com una crida a la responsabilitat institucional, una crida a dotar millor els òrgans de garantia i a continuar avançant cap a una Administració molt més transparent, més eficient i, sobretot, més propera a la ciutadania.

Agrair la feina rigorosa, compromesa, de totes les persones que fan possible la tasca de la CGAIP. La seva feina és visible no sempre, però sí que és imprescindible sempre perquè la democràcia sigui sana i sigui de qualitat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. A continuació, si vol contestar els comentaris o reflexions que ha fet arribar el grup parlamentari, per un temps de gairebé tres minuts.

Iolanda Pineda Balló (presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Bé, moltes gràcies per la seva intervenció. Agraïm crec que..., ho faig en nom de la Comissió, les seves paraules.

Bé, sí, d'acord cent per cent amb tot el que ha comentat, no? Ho he destacat també en la meva intervenció, una important fita que hem aconseguit, el tema de la relació de llocs de treball que ens ha de donar aquesta estabilitat i que estem en el camí per poder-la aconseguir, estabilitat en els equips i estabilitat..., tot i que, en referència i lligant la breu reflexió que havia fet a l'inici de la meva intervenció amb això, tampoc acaba..., o sigui, la relació de llocs de treball està bé, però no ens acaba de complir amb el que seria, bé, totes les característiques..., no ens dona el marge de maniobra necessari per poder afrontar, com explicava la vicepresidenta, les campanyes que porten al dret d'accés a la informació pública.

Totalment d'acord amb el que ha destacat de la doctrina, l'aposta per la mediació i la gestió de la informació i arxius. De fet, aquesta comissió que..., l'actual comissió, que porta en funcionament amb els nous vocals des del 2023, bé, crec que hem estat treballant i aconseguint fites en aquests tres objectius a destacar.

Totalment d'acord amb el fet que enfortir la CGAIP és enfortir la democràcia i, simplement, gràcies i que esperem també poder continuar amb aquest deure de retiment de comptes davant d'aquesta comissió en les properes memòries que ens toquin presentar.

La presidenta

Gràcies. A continuació, per part del Grup Parlamentari de Junts, seria el torn de la diputada i secretària primera de la Mesa, Glòria Freixa.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé, jo, seguint les recomanacions del Parlament per agilitzar l'activitat parlamentària, sí que faré el sistema de pregunta-resposta, d'acord? I si els hi sembla, intentaré jo ser breu perquè, de fet, vinc a consultar-los a vostès, però, bé, tinc unes quatre o cinc preguntes per veure si també poden ser breus en la resposta perquè, sinó, em quedo sense temps.

Bé, en primer lloc, doncs, agrair-los moltíssim la presentació d'aquesta memòria de l'any 2024, ja ens han avançat també algunes coses del 2025. I, bé, o sigui, hi ha una cosa que crec que cal remarcar i faran tots els grups i ja han fet vostès, i és que la clau perquè hi hagi transparència i confiança dels ciutadans en l'Administració és que entitats com la CGAIP funcionin i, a més a més, doncs sigui també l'Administració pública, el Govern i les institucions que hi donin tot el suport en aquesta entitat perquè pugui fer la seva feina, i aquí vostès han apuntat diverses coses, que jo crec que són com necessitats, que crec que s'han de posar sobre la taula.

I parlaven vostès doncs de la quantitat de reclamacions que havien tingut el 2024, però ja ens han avançat les que tindran el 2025. I només era per preguntar, perquè crec que també ho ha apuntat vostè, si havien tingut també el mateix èxit amb resposta que l'efectivitat que ja han mostrat amb el rigor i la resposta que han tingut durant aquest 2024, si vostès han arribat també als mateixos els mateixos límits. Això ho deixo sobre la taula perquè avui venen a presentar la del 2024.

I, després, ens manifesten diversos problemes, com és, doncs que vuit de cada deu reclamacions, posa al seu informe, estan basades en silenci administratiu, que ho

ha explicat molt bé la vicepresidenta, no hi ha resposta. I, sobretot, doncs les dificultats dels ajuntaments per poder donar, doncs, explicacions als ciutadans quan ells demanen aquesta informació.

Jo els hi voldria demanar també, doncs, si no creuen que hi haurà una manca de confiança del ciutadà, aquella sensació de desànim, que demanar alguna cosa a l'administració al final no serveix de res o que s'allarga tant que, al final, doncs tampoc acabem resolent la situació.

En aquest sentit, han dit que deixaven de fer tres tasques molt importants, com és informar la ciutadania, prevenir conflictes o formar les administracions. I li volia demanar: no és un peix que es mossega la cua? És a dir, s'hauria d'informar a la ciutadania, però vostès creuen que hi ha suficient resposta dels ens que haurien de proveir-los del pressupost i els mitjans tècnics de cara que es pugui informar a la ciutadania? Perquè si vostès fan una campanya d'informació, com han dit, acaben duplicant les peticions. Per tant, creuen que hi ha la resposta adequada per proveir-los de mitjans econòmics i tècnics?

La presidenta

Endavant.

Clara Isabel Velasco Rico (vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Gràcies, vicepresidenta primera del Parlament. En relació a la primera pregunta, respecte a l'any 25, ens planteja si hem arribat a assolir els mateixos terminis de resposta o els mateixos estàndards de qualitat. Encara no tenim les dades de la memòria del 25, però ja puc avançar que, segurament, no hem assolit, diríem, el mateix nivell de qualitat, sobretot quant als terminis. Per què? Perquè ens hem trobat temporades en què, per molt que els vocals o per molt que els tècnics impulsessin els procediments, teníem una manca de personal per notificar, és una cosa tan fàcil com això. És a dir, no teníem recursos materials per poder descarregar tota la informació que ens arribava al sistema, per tramitar-la de manera àgil als dos mesos que ens dona la llei i, després, hem tingut un embús amb la notificació de resolucions notable perquè no teníem personal administratiu per cursar les preceptives

notificacions en temps i forma, d'acord com marca la llei de procediment administratiu, que són deu dies des que el ple les aprova.

En relació a si la manca de resposta dels ajuntaments o de la Generalitat quan un ciutadà demana informació pública i no respon. Sí, està estudiat a la literatura científica, ciències polítiques, a la literatura jurídica, que, efectivament, això crea una escletxa de confiança entre la ciutadania i l'Administració perquè el ciutadà no entén que és que l'Administració la vol donar però no té mitjans per donar-la. Llavors, això crea un malestar, una desconfiança, un pensament de «no me la volen donar perquè hi ha alguna cosa que volen amagar», i no és que vulguin amagar res, simplement, potser és que no troben la informació o potser és que no tenen la gent suficient per atendre la SAIP en temps i forma. De vegades els informes dels ajuntaments quan ens arriben, quan col·laboren amb la CGAIP, ho diuen expressament: «Lamentem la manca de resposta en temps i forma, és que teníem tant personal de baixa o teníem tantes persones de vacances i ens ha resultat impossible». Vull dir, els propis ajuntaments són conscients de la manca de personal que tenen.

En relació a les campanyes sobre informar la ciutadania en relació al dret d'accés. Nosaltres no ho hem fet justament pel que vostè comenta, és a dir, no podem..., creiem que és irresponsable fer una gran campanya sobre «vostè té dret a accedir a la informació pública». De fet, les memòries que havíem presentat i els informes de reinventonament que fèiem de la CGAIP ja des del 2017 diuen: «No fem campanyes en aquest sentit perquè si la gent coneix el dret no tindrem manera de poder respondre a les reclamacions en els terminis que marca la llei.»

Sí que parlàvem de campanyes, diríem, massives de reclamacions per part de diverses o fundacions, 160 l'any 24, i després per un parell de persones que han presentat com deia, sis-centes reclamacions.

Glòria Freixa i Vilardell

Moltes gràcies. I també li volia demanar, si us plau, si a nivell europeu tenen comparativa amb la resta de països sobre si la ciutadania catalana exerceix els seus drets amb la mateixa freqüència que ho exerceixen la resta de països europeus.

I també sobre l'estabilitat del seu personal, que és impossible que una institució pugui treballar de cara al futur si no té una estabilitat de la seva plantilla. I en aquest

sentit, doncs molt bé que hi hagi la RLT, però el fet que només hi hagi una persona que estigui amb la plaça que li pertoca ocupar, doncs no ho facilita.

La comissió de serveis, que és una pràctica habitual a l'Administració, ha d'arribar fins als dos anys. Tenen molta gent que excedeixi en escriu aquests anys?

Vull dir, seria aquesta la pregunta d'Europa i aquesta pregunta.

I com que em quedaré sense temps, la darrera, que, presidenta, tindria un minut més perquè seria el 5 i 3 que han fet els altres, demanar-los també si vostès tenen un pla específic de cara a la formació de les administracions, perquè el tema del silenci administratiu és una pedra a la sabata per exercir la transparència i voldria saber si vostès han fet una planificació per veure què necessiten totes aquestes entitats per respondre i com hauria de ser aquest canvi de futur.

Iolanda Pineda Balló (presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Em sembla... Bé, pel que fa a Europa, jo ara mateix, depèn del que diguin, no dispo de aquestes dades. Sí que ens podem comparar amb òrgans garants de la resta de l'Estat espanyol. I, home, tantes com a Catalunya en proporció, no. O sigui, crec que la ciutadania, creiem que la ciutadania de Catalunya sí que està actuant amb més..., o sigui, és més coneixedora i conscient del dret d'accés a la informació pública i utilitza la reclamació. Això d'una banda.

I de l'altra, quant al fet d'instabilitat de plantilles i demás. Això és regular en totes les comissions de garantia d'arreu de l'Estat, amb les quals tenim contacte també a través del COTAI. A nivell europeu, aquestes dades no les disposem, però sí...

I en comissions de serveis. Clar, tot just la figura de la comissió de serveis en la CGAIP l'hem començat a veure amb els concursos de trasllat i amb el tema que els funcionaris han pres possessió de les seves places. Clar, no ho sabem ara, sí que hi ha hagut molt moviment al principi, però, ara mateix, no li sé dir com evolucionarà això.

Clara Isabel Velasco Rico (vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Si em permeteu? Respecte a la qüestió de la formació, nosaltres per fer plans de formació hem d'anar de la mà de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, hem tingut contactes estables amb la nova direcció de l'Escola, ens hem posat a disposició, però ells també han d'arrencar els seus propis programes de formació per, després, donar-nos entrada.

Sí que tenim, per exemple tracte habitual en matèria de formació amb la Diputació de Barcelona, també amb la Diputació de Girona i mantenim contacte sovintejat amb la Direcció General de Transparència i Bon Govern del Govern de la Generalitat de Catalunya i també ens hem posat a disposició per fer activitats formatives puntuals, però sí que és cert que mancaria, com va passar a l'arrencada de la llei, un pla de formació sistemàtic, que en el 2013 i el 2014 va ser massiu a tot el personal de les administracions públiques de Catalunya, però atès que hi ha hagut aquest relleu de personal, convindria tornar-hi sobre aquests temes.

La presidenta

Gràcies. Seguiríem, en aquest cas, amb el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, amb la diputada Vilalta.

Marta Vilalta i Torres

Sí, moltes gràcies i moltes gràcies també a les compareixents d'avui, a la presidenta Pineda i a la vicepresidenta Velasco, en representació de la de la CGAIP, amb aquesta compareixença. També voldria saludar a tot l'equip que avui us acompanyen per presentar la memòria del 2024, que, com dèieu vosaltres, dona compliment a la llei de transparència. I, a més, ho fem consolidant, any a any, aquesta compareixença que està bé que així sigui.

Voldria començar destacant i fent algunes reflexions i també alguns blocs de preguntes. D'entrada, destacar la rellevància que té la garantia del dret a l'accés a la informació pública i, per tant, voldríem posar de relleu la feina que fan. Perquè la transparència i l'accés a la informació són pilars fonamentals per a una democràcia plena, evidentment, juntament amb el bon govern, amb la lluita contra la corrupció. Però, en tot cas, aquesta garantia d'aquest dret és una fórmula per generar confiança envers la ciutadania, abans també ho comentaven vostès, i més, si m'ho permeten, en un context de descrèdit polític, però també de malestar generalitzat, de

populismes creixents, per no parlar de la desinformació i *fake news* que existeixen i, malauradament, van *in crescendo*.

Considerem que Catalunya en general té una bona salut d'integritat democràtica, amb una autoexigència elevada, fallen moltíssimes coses, és evident, però sí que tenim un ecosistema d'institucions que vetllen per a aquestes qüestions i posen valor a la democràcia amb una legislació també robusta i pionera, com va ser al seu moment la llei de la transparència.

Constatem aquest increment significatiu del nombre de resolucions que ens explicaven, tendència des de l'inici, des de ja l'any 2000,...

Fitxer 4

...fa més de deu anys, vaja, i encara amb aquest increment exponencial del 2025, malgrat que avui presentem la memòria del 24.

Malgrat això, compleixen amb èxit la seva activitat resolutiva, ens ho explicaven, amb un índex, a més a més, de compliment de les resolucions prou alt o molt alt. Com ens han dit, garanteixen totes les seves funcions, tota la seva feina o, en tot cas, les prioritàries, malgrat aquesta manca de recursos humans i un finançament crònic insuficient que tenen. I aquest és un dels reptes principals, vostès també en feien èmfasi. Necessiten més autonomia financera, pressupostària i administrativa per al desenvolupament de les seves funcions, també aquelles que no han pogut desenvolupar tant com desitjarien.

Aquí voldria fer un agraïment als professionals, justament perquè aquests pics de sol·licituds o de peticions de resolucions tensionen la institució. I sí que aquí els faria les primeres preguntes. Celebrem l'existència de la relació de llocs de treball, en l'última compareixença ens deien que això encara no es tenia, ara ja existeix. Però sí que voldríem saber, davant d'aquesta situació de manca de recursos humans, administratius i tecnològics que han fet evident, quin seria el creixement en recursos humans i econòmics que necessitarien? De quins elements o quines mesures estructurals es caldria reforçar la CGAIP?

També van parlar a l'última compareixença de constituir-se com una unitat administrativa, que això ho estaven treballant amb la Secretaria General del Departament de Presidència. No sabem com està aquesta situació. I ara ens deien que, feien referència a l'informe de transparència de la Sindicatura de Greuges, dient que no és coherent ben bé la fórmula i que s'haurien d'assemblar més a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades o a l'oficina Antifrau. Què és el que caldria? Caldria fer una llei específica per dotar-los d'una independència real o una màxima sobirania en la seva governança?

Per tant, els faig primer tot aquest paquet de preguntes.

Iolanda Pineda Balló (presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Sí, respecte dels recursos, quin seria el creixement que necessitaríem? A banda de tenir la relació de llocs de treball que ja disposem, caldria, en aquest cas, incloure comandaments intermedis, perquè al principi eren quatre persones tècniques amb un A21 i després el secretari tècnic A29, i entre mig no hi havia res. Per tant, tampoc hi havia possibilitat de fer una carrera professional dins de la institució.

Ara sí que ja ens han dotat amb la RLT d'una plaça A27, que ara el mes que ve es cobreix ja, ja hem fet el procés selectiu i està coberta. I que aquest programa temporal que tenim, que suposa un A24 i dos A23, que són uns altres intermedis, es poguessin incorporar a la relació de llocs de treball.

Hem tingut una mancança, en els darrers mesos sobretot, en l'àmbit administratiu, perquè, com deia, també s'han de treballar amb el tramitador, baixes, altes d'expedients, etcètera. Tot això també és una feina que s'ha de fornir en l'àmbit administratiu i, en aquest cas, també caldria alguna. Però sobretot fornir-lo, no tant per la base, amb molts tècnics, diguéssim, plans..., o A21, sinó d'intermedis que ens permetin també la consolidació de l'equip, l'estabilització i una carrera professional dins de l'entitat.

Com a constituir-nos com a unitat administrativa. De moment no ho hem aconseguit i no hem avançat amb la direcció de serveis ni amb la secretaria general en aquest sentit.

I què és el que ens caldria? Això potser la vicepresidenta els hi...

Clara Isabel Velasco Rico (vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

En relació amb el que comentava la diputada Vilalta, què caldria per donar-nos personalitat jurídica pròpia? Doncs caldria una modificació de la pròpia llei de transparència, que, a hores d'ara, no sabem si hi ha consens entre els grups polítics d'aquest Parlament per tirar una modificació d'aquestes característiques endavant.

Sí que estaria bé que es preveïés la personalitat jurídica pròpia i no l'adscripció a l'Administració de la Generalitat de Catalunya, sinó, si podem fer una carta als Reis, que quedéssim englobats, com, per exemple, el Comisionado de Transparència de Canàries, que quedéssim englobats en l'àmbit de l'òrbita parlamentària. És a dir, que fóssim una institució ja designada pel Parlament, com és ara, però dins de l'estructura parlamentària, diríem, o dins de l'ecosistema d'aquest Parlament.

Com dic, cal una reforma de la llei de transparència. Creiem que hi ha una finestra d'oportunitat, actualment, perquè la llei bàsica estatal s'està movent. Hi ha un avantprojecte de llei d'administració oberta, que això farà necessari tocar algunes peces de la nostra llei de transparència, perquè algunes previsions seran bàsiques. Aquesta podria ser una finestra que aquest Parlament podria obrir si la voluntat és, realment, de dotar-nos de personalitat jurídica pròpia i d'encaixar-nos d'una manera més adequada en l'ecosistema d'òrgans garants anàlegs, com seria i ha citat abans la presidenta, doncs l'Oficina Antifrau o l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Gràcies.

Marta Vilalta i Torres

Continuo, presidenta. Els hi agrupo la resta de preguntes. Parlaven també del món municipal, que és el gruix d'on recauen aquestes peticions d'informació. Som conscients de les dificultats dels municipis petits i mitjans per culpa de la manca de recursos i recursos humans, sobretot. Aquí, com es podria establir un mecanisme per ajudar a acompanyar aquests municipis? Via diputacions, via entitats municipalistes, amb una xarxa de tècnics al servei dels municipis coordinada per la

CGAIP, per exemple? Suggerixo aquestes idees o preguntes perquè s'hi puguin posicionar.

També la pregunta de si han identificat si a vegades hi ha ciutadans que fan abús de les peticions, hem vist que pocs sol·licitants fan moltíssimes sol·licituds, i com impacta això.

Celebrem totes les qüestions de projecció exterior que dona prestigi i aquesta bona feina i els encoratgem a seguir així.

I l'última preguntes. Han dit que hi ha bona col·laboració amb altres institucions, voldríem saber si han participat en el procés de reforma de l'administració pública, en especial amb la CETRA, per exemple, o altres espais amb el Departament. A l'última compareixença posaven també de relleu la voluntat de col·laborar-hi. Saber si se'ls ha demanat la seva opinió, justament, per la garantia del concepte de transparència en aquesta reforma.

I si també han tingut algun tipus de contacte amb la nova Direcció General d'Intel·ligència Artificial, perquè també és un dels reptes que tenim com a societat i les qüestions dels algoritmes, la transparència. I per tant, saber si aquí hi han pogut participar.

Acabo posant de relleu que la memòria demostra la bona feina que fan, malgrat tots els reptes que ara parlaven, i posant en valor també que la transparència no és només un dret, que també, sinó un instrument per garantir confiança envers la ciutadania.

I ens posem a la seva disposició per qualsevol qüestió.

Iolanda Pineda Balló (presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

En l'àmbit municipal, entenc que les administracions supramunicipals, tipus diputació, ens haurien de fornir d'aquesta formació a les administracions d'acompanyament i orientació.

I, per la resta, li passo a la meva companya.

Clara Isabel Velasco Rico (vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

La diputada Vilalta s'obre que pocs ciutadans fan un ús intensiu de les, diríem, de les prestacions de la CGAIP i, per tant, del registre de sol·licituds d'accés a la informació pública. Sí, és un fenomen que tenim detectat, és un fenomen que hem posat en comú amb la resta d'òrgans garants de la resta de l'Estat i hi estem treballant amb mesures com treballar una doctrina sobre l'abús de dret que depassi, diríem, l'estat actual de la qüestió.

Respecte a la nostra participació en el CETRA. Li seré molt sincera, van voler tenir una reunió amb nosaltres que, finalment, van desconvocar. No hem participat, no ens han demanat opinió.

Així com tampoc hem participat, ni tenim cap contacte, ni en relació al registre d'algoritmes de la Generalitat de Catalunya, ni tampoc hem tingut cap contacte amb la nova Direcció General d'Intel·ligència Artificial, quan, justament, la qüestió de la transparència algorítmica és una de les qüestions claus, i aquí la CGAIP va ser pionera, ja abans del 2020, sobre que els algoritmes són informació pública i també s'ha de garantir aquest dret d'accés. Per tant, amb nosaltres, de moment, no hi han comptat, tot i que ens tenen a la seva disposició.

La presidenta

Moltes gràcies. A continuació, seria el torn del Grup del Partit Popular, que també notificaria la substitució, el senyor Pau Ferran.

Pau Ferran Navarro

Gràcies, presidenta. Avui compareixen davant d'aquesta comissió tant la presidenta com la vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret a l'Accés i la Informació Pública i volia agrair la seva presència, el seu temps, igual que el del seu equip.

I des del nostre grup parlamentari m'agradaria començar amb una reflexió, i és que moltes vegades tenim la sensació que la transparència es queda atrapada en la burocràcia, i el dret a la informació pública és un dret democràtic que nosaltres considerem que és fonamental i és el dret que permet als ciutadans controlar l'acció

dels governs, saber a què es dediquen i com es gestionen els recursos públics i també es poden exigir responsabilitats si s'escau.

Però aquest dret només es pot exercir si és fàcil i si és pràctic i no si es converteix en un autèntic laberint administratiu. I en la memòria que ens presenten avui es reflecteix un fet que és evident, i és que cada vegada i cada any hi ha més reclamacions. I crec que això ens obliga també a fer una reflexió una mica més profunda, i és que és cert que hi ha més consciència ciutadana, però també és evident que hi ha alguna cosa que no està funcionant bé dins de les pròpies administracions.

I aquí és on volem posar l'accent, i és que creiem que hi ha un problema de fons i és l'excés de la burocràcia, la fragmentació de competències i també la proliferació cada vegada més d'estructures administratives. I sovint el ciutadà ja no sap ni qui té la informació ni quin organisme és el responsable o a través de quin canal l'ha de demanar i aquesta complexitat no protegeix la transparència, sinó que, evidentment, la dificulta.

I, per tant, els hi plantejo una primera qüestió, i és que com pot un ciutadà exercir el dret a la informació quan l'administració és tan complexa i com es pot garantir el dret a la informació quan els procediments són tan farragosos. Jo crec que no hauria de ser habitual ni normal que un ciutadà acabi presentant una reclamació davant de la CGAIP per obtenir informació bàsica.

El que estableix aquesta memòria és que aquest increment de l'administració pública evidentment també incrementa una pressió a nivell de recursos humans, de recursos materials dins de la pròpia CGAIP, dins de la pròpia Comissió. Llavors, la sensació que tenim és que creem procediments, creem més estructures, anem engrandint l'Administració pública, però després no la dotem dels òrgans i dels recursos suficients que serveixen també, evidentment, per garantir drets. El més eficient és reduir l'Administració i simplificar l'Administració.

Estem creant una Administració pública, unes estructures mastodòntiques, que suposen un problema real a l'hora d'accedir a aquesta informació pública. I nosaltres ho tenim molt clar, creiem que menys burocràcia és més transparència. I una

administració més simple, més ordenada, més digital també, doncs facilita l'accés i, evidentment, reduiria el nombre de reclamacions.

I per això vull finalitzar plantejant tres o quatre preguntes. La primera és si creuen que la complexitat administrativa, la dispersió d'organismes, si realment dificulten, vostès consideren que dificulta l'accés a la informació, perquè a Catalunya tenim ajuntaments, tenim consells comarcals i en alguns casos mancomunitats, les diputacions, l'Administració de la Generalitat amb els seus gairebé tres-centes organismes propis i després l'Administració general de l'Estat.

Segona pregunta, quins mecanismes proposen des de la pròpia comissió per tal d'agilitzar i millorar el dret a la informació?

En tercer lloc, com resoldrien l'ús excessiu del silenci administratiu?

I en últim lloc, i no sé si ho han esmentat, però quines són les administracions públiques que els costa més garantir i transmetre la informació quan se'ls demana i si coneixen quin és el motiu.

Moltes gràcies.

Iolanda Pineda Balló (presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Sí, moltes gràcies. En el cas de la primera pregunta, que feia referència a la complexitat i dispersió. Crec que el coneixement de la llei per part de les administracions hauria de fer veure que quan un ciutadà... El ciutadà no ha de conèixer quina és l'estructura de l'Administració. En tot cas, ell ha de dirigir una sol·licitud d'accés a informació pública o a una instància genèrica on demani i faci una sol·licitud d'accés i sigui la pròpia administració qui derivi, perquè la llei així ho preveu. O sigui, que el sistema està previst, la derivació existeix. Quan el ciutadà, com dic, no ha de conèixer quina és la complexitat d'aquesta Administració, no és la seva obligació. L'Administració, en tot cas, quan rep una sol·licitud d'accés que no li correspon, no té la informació o no està dins la seva competència, l'ha de derivar.

I major coneixement per part de les administracions de la llei d'accés. Moltes vegades des dels ajuntaments sí que és veritat que potser no hi ha prou coneixement. Estem parlant d'ajuntaments molt petitets que no tenen a vegades els

mitjans suficients ni els coneixements. Els secretaris són habilitats, no tenen la titulació i moltes vegades és veritat que no saben moltes vegades com orientar-se en aquesta llei.

Quins són els mecanismes? Home, crec, la formació, com hem dit, sobretot perquè els silencis ens provenen de l'àmbit municipal, que les administracions supramunicipals, que també tenen la funció de donar suport als ajuntaments, donessin, efectivament, aquest suport. I en aquest cas, sí que tenim contacte i hem col·laborat amb la Diputació de Barcelona, que està duent a terme una formació en els municipis més petits, amb menys personal sobre el dret d'accés a informació pública i l'accés també a l'òrgan de garantia, i crec que amb bons resultats en aquest sentit.

I sí que passo la paraula.

Clara Isabel Velasco Rico (vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Quant als...

Fitxer 5

...mecanismes pels quals preguntava el diputat, amb una pregunta molt oportuna. Nosaltres considerem que per evitar un allau de sol·licituds d'accés a la informació pública, el primer que hauríem de fer és revisar i dimensionar correctament les obligacions de publicitat activa que hi ha en la llei de transparència, reforçar dades obertes, dades reutilitzables, que en el fons també és una qüestió de país, la reutilització de les dades que té l'Administració a les seves mans, tenen un valor econòmic que es pot reutilitzar, i aquí les administracions públiques encara no han fet al nostre parer tot l'esforç que es podria en aquest àmbit.

I, sobretot, digitalitzar correctament la informació, posar-la de manera estructurada, clara, amb portals de transparència fàcilment accessibles, alguns dels quals ara mateix, realment, són complexos d'utilitzar. I, sobretot, pensar que la informació, quan es crea i es disposa en mans de l'administració, estigui pensada des de l'accés. És a dir, treballar per l'accés per defecte des de la creació, des de la generació de

la pròpia informació, tenint en compte que és possible o probable que aquella informació sigui sol·licitada per un ciutadà. I si treballes amb aquesta lògica, posteriorment és molt més fàcil localitzar la informació i donar-la.

Gràcies.

La presidenta

D'acord. Passaríem a continuació al Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, amb el diputat Manuel Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, senyora Pineda, senyora Velasco, per la seva compareixença i la seva explicació.

Jo només faré una veu reflexió i una pregunta perquè ja s'han dit aquí moltes coses, i entenc que sensates i interessants.

Primer de tot, és evident que calen més recursos a la CGAIP, econòmics, materials, és evident, ja ho han deixat vostès d'una manera molt palesa aquesta necessitat, per tal de desenvolupar aquesta tasca que és fonamental per un Estat de dret i democràtic, és garantir el dret a la informació de la ciutadania, és evident això.

Malauradament, ens trobem que moltes vegades des de la classe política no es dona exemple, eh? Nosaltres, aquí mateix, el nostre Grup Parlamentari de VOX pateix, precisament, aquesta restricció, aquesta falta de dret a la informació quan demanem certes coses, perquè algú pensa que no és políticament correcte, doncs no se'ns informa, #(2.28) amb la delinqüència, amb la inseguretat, amb la immigració... Bé, eh?, ja partim d'una base, com a mínim difícil d'entendre, quan donem mal exemple a la ciutadania.

Però, bé, l'existència de la CGAIP, per altra banda, amb tot el respecte del món a la seva feina, que considero que és fonamental, no deixa de ser una anomalia, una anomalia democràtica. Per què? Perquè vostès han explicat que cada cop hi ha més reclamacions. Faig un incís, són molt poques per la ciutadania, tenint en compte, a més a més, que es concentren d'una manera intensiva, no extensiva, eh? Poques persones fan moltes reclamacions. I, per tant, demostra una anomalia del sistema

actual nostre, de les institucions, del sistema polític, de la nostra societat. Però sí que és fonamental el seu exercici, el de la CGAIP i la seva feina.

La pregunta és la següent: calen campanyes d'informació? Alguna cosa d'aquestes vostès han explicat. Està la vessant, per una banda, de les administracions, que necessiten més formació, és evident, i això s'ha de continuar. És evident que estan limitats per la manca de recursos econòmics i materials, això s'ha de revertir.

I, per altra banda, a la ciutadania. Perquè el que no podem dir, és que si ara informem molt a la ciutadania, que..., la ciutadania desconeix aquesta via, no ens enganyem, absolutament.

Per tant, no podem dir que, home, si ara obrim les possibilitats que tothom conegui aquest mecanisme, la ciutadania saturarà totalment la seva feina, la seva activitat. Per tant... Però no podem quedar-nos aquí. És com el pare de família que ha de sostenir els seus fills amb alimentació i, quan s'adona que necessiten més menjar, doncs diu: «No, no, mira, ja us acontenteu d'aquesta manera i ja està, amb això anem tirant.» No, no, doncs li has de proveir, si ets un pare responsable, de més aliments.

Bé, doncs només és aquesta pregunta. I com s'hauria de fer aquesta publicitat, per dir-ho d'alguna manera, que ja ens ha apuntat vostè, senyora Velasco, especialment, diguéssim, la formació dins de l'Administració, però no només ens hem de quedar aquí, sinó la ciutadania ha de conèixer aquest mecanisme i aquesta possibilitat.

Moltes gràcies.

Iolanda Pineda Balló (presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Sí, moltes gràcies, diputat. Bé, ens congratulem que vegi la necessitat d'una entitat com d'un organisme com és la CGAIP i de la importància de la nostra feina. Li agraeixo també en aquest sentit.

El que comana és que, bé, el tema de les campanyes, nosaltres som l'òrgan, en aquest cas, l'òrgan garant. En aquest sentit, existeix el Síndic de Greuges, que és l'òrgan que també és el que avalua, sobretot avalua una cosa, és el dret d'accés a la informació pública i la transparència abans d'arribar a l'òrgan garant. Nosaltres

som l'últim recurs administratiu, en aquest cas, com a tribunal administratiu, podríem dir-ho així.

Fa poc, o sigui, aquest mes de desembre, el síndic ha presentat el seu informe sobre transparència, centrat en el tema també dels ajuntaments, i ha fet una anàlisi molt exhaustiva, precisament, perquè és d'on ve, ja ho ha explicat molt bé la vicepresidenta, d'on ve aquest silenci administratiu, moltes vegades des dels ajuntaments, dels que moltes vegades, com deia també, no tenen els recursos suficients o els coneixements per donar completa resposta a les sol·licituds d'accés a la informació pública.

Per tant, no és la intenció no contestar la pregunta, però sí que el dirigiria aquí, perquè hi ha unes dades molt interessants, i és en el marc no tant de l'òrgan gran, que també podem contribuir, però no tant en el marc de l'òrgan garant, tant en qui és que avalua el dret d'accés, en aquest cas el Síndic de Greuges, les solucions o recursos que es poden indicar allà, a part de, com ja els hem indicat aquí, dels ens supramunicipals.

I no sé si... Sí.

Clara Isabel Velasco Rico (vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Quan va néixer la CGAIP, moltes gràcies, diputat, per les reflexions, que considero molt oportunes, es van fer campanyes institucionals sobre el dret d'accés, l'abast, en els peus de les resolucions administratives, moltes es produeixen per silenci, però en les que es produeixen ja el peu de recursos és obligatori que s'informi a la ciutadania de l'existència de la CGAIP, que el recurs de la CGAIP és gratuït. No està en les nostres mans poder decidir o no si es fan campanyes informatives sobre la nostra existència perquè, com els deia, a nosaltres se'ns tracta com a qualsevol altra direcció general del Departament de Presidència. Amb la qual cosa, no tenim capacitat per decidir quins són els *outputs*, diríem, informatius que es volen donar a la ciutadania en aquesta matèria.

Nosaltres encantats, però sí que ens vam trobar, quan nosaltres vam ocupar les vocalies de la CGAIP a l'any 23, informes d'anys anteriors, 2016-2017, on no es recomanava, diríem, fomentar el coneixement entre la ciutadania de la nostra

existència. No és una posició que nosaltres compartim, però, com li estic comentant, tampoc està en les nostres mans revertir aquesta situació.

La presidenta

Gràcies. I, finalment, en absentar-se el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular en aquesta segona part de la comissió i el Grup Mixt en no assistir, passaria el torn al diputat Lluís Mijoler.

Gràcies.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, que vaig abans que la CUP i que Aliança Catalana, però d'acord.

Bé, gràcies per la seva compareixença, gràcies per la vostra feina, sobretot, però vaig de cara barraca, eh?

Nosaltres també, d'aquesta memòria, algunes de les conclusions que traiem i volem, en aquest sentit, també interpel·lar al Govern, ja que si el dret d'accés és un dret fonamental de qualitat democràtica, al nostre entendre, a l'entendre dels Comuns, vol dir que cal garantir tres coses, del que se'n deriva de la memòria, que és, la primera, seria el fi del silenci administratiu com a norma. La segona és major suport i múscul al món local. I una tercera, que seria recursos estables i independència real, també per la CGAIP. Jo crec que tots aquests temes ja s'han tocat, algunes de les preguntes que han fet han tingut oportunitat de també dir-ho.

Jo tenia preparades nou, deu preguntes. En tot cas, aniré molt concret perquè algunes seran més de matís perquè ja les han contestat.

Sobre el silenci. És brutal que vuit de cada deu reclamacions siguin, precisament, per aquest silenci. Per tant, hi ha algunes mesures concretes que proposaria la CGAIP perquè el Govern i les administracions locals redueixin aquest silenci? Ja l'hi dic una, eh?, les administracions locals, d'entrada, més recursos i major finançament.

Però té també la CGAIP identificats quins departaments o tipologies d'ens, no tant d'ens, sinó de departaments dins d'aquests ens, el silenci és més recurrent? És a

dir, són més en qüestions d'urbanisme, en qüestions... En definitiva, quines palanques podrien funcionar, protocols, reforços, comandament, més sancions...?

Si em contesten això, anem fent una mica per blocs.

Iolanda Pineda Balló (presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Bé, el tema dels recursos i finançament. Coincidim, vull dir, això sí que, al món local, recursos, finançament i després també professionals que estiguin al capdavant dels ajuntaments. Perquè estem parlant que tenim un món municipal amb ajuntaments, no, micro ajuntaments, on hi ha un secretari una tarda a la setmana i, llavors, també a vegades és una persona habilitada, que..., etcètera. És clar, són recursos i sobretot recursos personals i professionals, en aquest cas. Que igual que nosaltres a la CGAIP ens trobem en una situació a vegades de manca de personal, entenc que hi ha ajuntaments que així ens ho manifesten quan ens contesten. Nosaltres no és que no vulguem contestar, és que no podem, no arribem, no? Per tant, aquests recursos i finançament són..., sí, sí, essencials en el món municipal per poder donar sortida a les sol·licituds d'accés.

Quan a departaments més recurrents. Bé, dels termes que ens hem trobat en l'àmbit municipal, igual són recursos humans, o sigui, selecció de personal, també obres i llicències i... Bàsicament, aquestes dues són les matèries sobre les quals es presenten reclamacions, també sobre les que es tenen més silenci administratiu.

Sobre quines són les mesures a implementar en aquests casos. Ja moltes vegades són mesures organitzatives dins del propi ajuntament i organització i que, bé, cauen fora, en aquest cas, de la nostra competència. Però sí que a vegades hi ha una unitat d'informació única per tot l'ajuntament que el que es deriva és la resta, potser una bona fórmula de formació, hi hagi unitats de transparència a cadascuna de les... Clar, també dependrà de quina sigui la mida dels ajuntaments.

Clara Isabel Velasco Rico (vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

I per acabar de complir la resposta de la presidenta Pineda, en l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, el departament que més reclamacions i més silencis ens

fa és el Departament d'Educació per les problemàtiques concretes que presenta aquest departament, és a dir, una extensió a tot el territori de Catalunya, amb un nivell d'estudiants, professorat i problemàtiques específiques en múltiples àmbits que difícilment poden gestionar amb els recursos dotacionals de personal que tenen dedicats a l'àmbit de transparència.

Ens consta, perquè hem fet reunions amb ells, com a mínim dos periòdiques, i ens diuen que estan reforçant la unitat d'informació i la unitat de transparència per agilitar la tramitació d'aquests procediments. Però encara és el Departament que menys resposta dona a la ciutadania i que menys reclamacions i menys col·laboració, però per manca d'estructura, presta a la CGAIP.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies. Seguim amb el món local. Deien que gairebé el setanta-cinc per cent de reclamacions són dels ajuntaments. També s'ha dit que el seixanta-quatre, m'ha semblat sentir, dels ajuntaments no tenen una persona dedicada a transparència. Suposo que la pregunta és òbvia. O sigui, la mida d'aquests ajuntaments, segurament, és la menor, no? I tenint en compte la mida dels ajuntaments i, com deia, la manca de personal, no?, en molts casos, segurament, és el que suposa aquesta manca de resposta.

També sobre els recursos propis de la CGAIP, no? Tretze persones, com ens han dit, amb aquesta temporalitat tan alta. És cert que la CGAIP queda atrapada en aquest mode de tramitació i resolució, no? Per tant, molt reactiva i poc proactiva. Però quins són el que més ha quedat fora o ha quedat en segon terme de les funcions essencials de prevenció i d'enfortiment democràtic del sistema, no? La formació, difusió del dret, organització de seminaris, impuls de criteris, relacions de col·laboració...? No ho sé, quina per a vostès la que queda més fora de poder-se dur a terme.

Iolanda Pineda Balló (presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Al meu entendre, el que queda més fora d'això és el que és la formació, no tant, en aquest cas, a la ciutadania, que també, però, sobretot, a la resta de les

administracions. Una mica com..., perquè algunes administracions i #(14.46) l'ajuntament reben una reclamació a la CGAIP i s'espanten, no? (*L'oradora riu.*)

Lluís Mijoler Martínez

Jo he estat alcalde i no us tenia gaire simpatia.

Iolanda Pineda Balló (presidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Ja m'ho imagino. (*L'oradora riu.*) Precisament per això, no? Doncs, home, una mica...

Fitxer 6

...desmitificar, que no som un ogre.

I que, precisament, de ser més accessibles, no? De donar-nos a conèixer per ser més accessibles i desmitificar la figura de què som els dolents en certa manera.

I la veritat és que als llocs on hem pogut arribar i hem tingut un diàleg i un intercanvi ha baixat molt la tensió. Perquè arribem a algun ajuntament que hem tingut contacte, arriba la gent molt tensionada. I què voleu? I què hem de fer? I què hem de...? No, no es tracta d'això. Moltes vegades la coneixença o l'intercanvi també fa baixar la tensió i la interlocució millora.

Clara Isabel Velasco Rico (vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Per complementar la resposta de la presidenta Pineda. Nosaltres, de les funcions que també ens hagués agradat desenvolupar, a banda de la formació, seria sobretot la redacció de criteris per orientar, justament, els ajuntaments en la resolució de les SAIPs. I en la participació en el procés d'elaboració de normes, perquè hi ha moltes normes que toquen matèries connexes i que afecten el dret d'accés en les quals no podem participar. I aquestes serien les qüestions que nosaltres voldríem continuar treballant.

També, a banda de resoldre les reclamacions, és a dir, de dictar actes administratius amb contingut resolutori, la CGAIP resol consultes i moltes d'aquestes consultes, l'any passat, si no ho recordo malament, van ser més d'un centenar de consultes,

provenen del món local. I les atensem amb temps i forma, els orientem, els donem, diríem, criteris de resolució, sempre i quan no tinguin una SAIP en calent sobre la taula, perquè llavors ens contaminaríem amb la resposta.

Però sí que, a banda de les resolucions, tramitem centenars de consultes, àgilment, per correu electrònic o per telèfon, i en alguns casos en què tenim problemàtiques concretes amb ajuntaments, fem reunions telemàtiques o, fins i tot, ens hem desplaçat a territori per poder resoldre totes aquestes qüestions. És a dir, ens estem fent propers o ens estem posant a disposició de tots aquells ens locals que ens ho sol·licitin per resoldre la qüestió, sobretot, del silenci.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies. I si em permet la presidenta, només per acabar, eh? Voldria també preguntar-los sobre l'adscripció a Presidència, però ja han contestat també al respecte de la voluntat de ser adscrit a la Generalitat, no directament a Govern, sinó al Parlament.

I per últim, sobre la mediació, si poden fer-me un petit apunt, no? Per què no acaba de funcionar bé la mediació? És una qüestió de temps, que no funciona, que no hi ha adscripcions?

I ja estaria. Gràcies.

Clara Isabel Velasco Rico (vicepresidenta de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (CGAIP))

Respecte a l'adscripció, ja hem comentat el que nosaltres considerem com a comissió.

I respecte a l'adscripció a Presidència, no ens ha generat cap tipus de problema respecte..., no hem rebut cap tipus d'ingerència ni d'indicació ni d'orientació sobre el nostre funcionament ni sobre els nostres criteris. La qüestió és més aviat una qüestió de lògica institucional en relació a les funcions que nosaltres desenvolupem. No té sentit estar escrit a un òrgan executiu, no?, sinó que tindria més sentit, al nostre parer, doncs estar en l'òrbita de l'activitat parlamentària.

(*Veus de fons.*) Ah, sobre el tema de la mediació. No és que la CGAIP consideri que la mediació no funciona, funciona. I funciona tan bé que quan un ciutadà demana

mediació, que a Catalunya és el ciutadà qui pot imposar aquesta forma de resolució del procediment, funciona tan bé que els ajuntaments o la pròpia Generalitat no volen passar pel procés de mediació i, directament, donen la informació. És a dir, abans de venir a la CGAIP a mediar o de connectar-se telemàticament a mediar, veuen, però què m'estan demanant, una llicència? Dono la llicència. Què m'estan demanant, una estadística? Dono l'estadística. I també és una manera de no consumir recursos públics si la informació veuen clar que no està afectada per límits i, per tant, s'ha de poder donar.

La mediació funciona i, a més, és una manera, considerem nosaltres, d'apropar l'Administració a la ciutadania. De vegades, el vocal mediador sovint ens trasllada que el problema és un problema que està enquistat entre un determinat ciutadà i un ajuntament. Quan s'asseuen a parlar amb algú imparcial, el problema es resol. De vegades és: «És que l'alcalde no m'atén o el regidor no m'atén». A la CGAIP ens constituïm com en punt de trobada i allà, moltes vegades, a banda de la informació administrativa, tenim el que nosaltres anomenem guanys col·laterals, perquè també resolen altres tipus de problemàtiques.

La presidenta

Molt bé, moltíssimes gràcies tant a la presidenta Iolanda Pineda Balló com a la vicepresidenta Clara Isabel Velasco Rico, acompanyades avui per tot l'equip, que ens han fet aquesta exposició, aquesta presentació de la memòria 2024 de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública. Agraïm que avui haguem comptat amb vostès en aquesta compareixença en aquesta comissió.

I sense més punts de l'ordre del dia, s'aixecaria la sessió, però demanaria com sempre als portaveus que ens poguéssim reunir un minut.

Gràcies i molt bon dia.

La sessió s'aixeca a les...